

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harpii Theologi Eruditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Vtper memoriam passionis Christi potissimè quis moritur peccato, & viuit
Deo, quantoque deformior, tanto nobis amabilior apparet. Cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

Suppedita dulcedo, nisi vt considerantis animum ab omni prauo penitus vendicatum amore, mirabiliter ad se rapiant, vehementer afflicta, perfecteque contemnere faciant, quicquid nisi in contemptu horum appeti non potest? Horum igitur vnguentorum odore sponsa currat alacriter, amet ardentem, & sibi parum amare sic amata videatur, etiam cum se totam in amore constrinxerit. Quid enim magnū, si puluis exiguus se totum ad redamandum collegerit, quando illa maiestas in amore præueniens, tota in opus salutis eius intensa cōspicitur?

Vesper memoriam passionis Christi potissimè quis moritur peccato, & viuere Deo, quantoque deformior, tanto nobis amabilior apparet. Cap. XXXIII.

E Asciculus myrrha dilectus meus mihi. Quam dulciter Domine Iesu cum hominibus conuersatus es, quam abundanter multa & magna bona hominibus largitus es, quam fortiter tam indigna, quam aspera pro hominibus passus es, ita vt liceat sugere mel de perra, oleumq; de saxo durissimo: duro ad verba, duriori ad verbera, durissimo ad horrenda mortis supplicia, quia in omnibus his sicut agnus coram tondente se obmutuit, & non aperuit os suum. Vides igitur quam verum dixit ille, qui ait: Dominus sollicitus est mei. Pater, vt seruum redimeret, Filio nō pepercit: Filius seipsum libentissimè tradidit: Spiritū sanctum vterque mittit. Ipse Spiritus pro nobis gemitibus inenarrabilibus postulat. O duri & indurati & obdurati filij Adam, quos non emollit tanta benignitas, tanta flamma, tam ingens ardor amoris, tam vehemens amator, qui pro vilibus sarcinulis tam pretiosas merces expendit. Non enim corruptilibus auro vel argento, sed pretioso sanguine suo nos redemit: quem effudit abunde, quia largiter vnde sanguinis de corpore lesu per quinque partes emanauerūt. Quid igitur à te requirit o homo, qui tanta sollicitudine te quaesuit, teque redemit, nisi sollicitum ambulare cum Deo tuo? Quod potissimè fit per iugem memoriam Dominice passionis. Dicit enim Gregorius super illud, Mortificate membra vestra, que sunt super terram: Certum, inquit, est, quod vbi mors Christi circumfertur, non potest regnare peccatum. Est enim tanta suauitas crucis Christi, vt si coram oculis ponatur, & in mente fideliter teneatur, ita vt in ipsam Christi mortē intentus oculus mentis aspiciat, nulla carnis concupiscencia, nulla libido, nullus furor, nulla peccati

Deut. 32.

Isa. 53.

Act. 8.

Psal. 39.

Rom. 8.

1. Pet. 1.

Mich. 6.

Coloss. 3.

cati possit inuidia superare. Nam qui de morte Christi assidue cogitat, extinguitur in eo concupiscentia carnis, & effugatur peccatū: & hoc modo dicitur quis mori peccato, & vivere Deo. Quid enim est vivere Deo, nisi in pace, in patientia, in iustitia, in sanctificatione, in charitate, ceteri: que virtutibus, quæ omnia Christus est? In his ergo quicunque vivit, simul cum Christo in æternum vivit. Quam felix igitur & salubris Dominica passionis memoria, quia carnem suam dedit in cibum, & sanguinem in potum, animam in pretium, vulnera in remediū, brachia in refrigerium, crucem in clypeum, sudorem in medicamentum, clavos in salsamentum, coronam spineam in ornamentum, & cor apertum in amoris indicium, aquam lateris in suaue balneum, totam vitam & mortem in exemplum, scilicet cruciformis perfectionis, ut in cruce virtutum cor nostrum sit affixū, in sensu carnis deleatur, & spiritualiter impinguetur nostra affectio pariter & dilectio. In cruce denique humilietur superbia nostra, dilatetur charitas nostra, prolongetur perseverantia nostra, exaltetur spes & expectatio nostra, totumque cor nostrum, os & opus illi cruciformiter conformetur: sicut ex sola sua stupenda charitate pro nobis redimendis mori dignatus est. O summa dulcedo diuinæ bonitatis & benignitatis, o immensa charitas diuinæ largitatis, o stupenda prodigalitas Dei, & hominis Iesu Christi, apud quem est plena peccatorum remissio, pietatis exhibitio, meritorum augmentum, infirmorum remediū, lapsorum refrigerium, tentatorum refugium, sanorum incolumitas, quietorum serenitas, & fortunatorum felicitas. O speculum munditiæ, virtutum & gratiarum omnium pulchritudinum obiectū, ab impijs crucifixoribus tam multipliciter deturpatum. Quis dabit cordi meo tam precipuum cōpassionis affectum, ut immensitate sua omnium amore singulari flagrantium votivas superet compassiones? Nam quanto magnitudine doloris & amoris in morte pallens, obfuscatio e quadam mortifera deformior apparuisti, tanto cordi amoroto, & menti bene dispositæ amabilior fuisti. Sicut enim amās redamari naturaliter appetit, sic & ab amato sui amoris manifestationem requirit. Propter quod exterior in cruce tua deformitas, maxima reputatur formositas: quia non qualis apparuisti, sed qualia sustinuisti rememorandū est, ut tua deformitate nos formosos efficeret, talem cum ex charitate nimia cuncta pertulisti, ut nos redimeret, & tuo luxore nos sanaret, tuaque morte nos feliciter vivificaret. Hinc passionis tuæ memoria tanta spiritus deuotione distil-

Rom. 6.

Passionis
Dominicæ
memoria,
quæ sit salu-
bris.

Ioan. 6.

Sap. 7.

Isa. 53.

lat, quod mentes recolentium *a dīpe & pinguedine* replere videatur: quia charitatem tuam nō tam ex passione pia mens humana pensare debet, quā ex animo patientis. Sic enim *semel* passus es mortē pro nobis, ut paratus esses, si porteret, mille millies mori pro nobis. Sic passus es mortem, ut paratus esses pōenam incomparabiliter morte grauiorem pro nobis mille millies sustinere: sed paratus non permisisti, quia non oportuit. Et ideo si millies moriamur, ac omnes vires tā animæ, quā corporis expendamus, nihil tamen adhuc dignū gerimus ad ea, quæ de tua dilectione percepimus, gloriosā beneficia. Versemur ergo iugiter in huiusmodi cogitationibus. *Beatus* enim, qui repleuerit desiderium suum ex ipsis: quia scribitur in libro de Mixtionibus elementorum, quod si interfector illum videt, quem interemit, statim interfecti vulnera emanant sanguinem. Sic si deuotionis oculo. Christum rursū a nostris sceleribus crucifixum, per memoriā passionis eius fideliter intueamur, sanguinem eius recentem per verā compassionem emanare sentiemus. Sicut enim ex reflexione radiorum solis in speculo concauo faciliter ignis incenditur in panno; sic ex reflexione humanæ intelligentiæ in speculum passionis Dominicæ, cōsiderando qualiter nos dilexit Deus, in affectione faciliter incenditur ignis diuini amoris, quia dicit Apostolus: *Commendat autem Deus charitatem suam in nobis, quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus, Christus pro nobis mortuus est.* De quo mirantur & Angelici spiritus, dicentes: *Magna & mirabilia sunt opera tua Domine Deus omnipotens. Iusta & vera sunt uia tua Domine, rex* sanctorum.* Eius enim opera magna fuerunt per potentiam: quia postquam omnia quæcunque voluit, fecit in celo, & in terra, in mari, & in omnibus abyssis, addidit & illud opus magnum, quo mortale & immortale fecit idem, ac duo maximè distantia in vnus personæ simplicitatem sine cōpositiōe copulauit. Fuerunt etiam mirabilia per sapientiam: quia postquam cuncta, sicut voluit, disposuit, addidit per sapientiam disponere omnia *seruiter*, mirabilem inueniens suæ passionis & humanæ redemptionis convenientiam, quæ fuerat impossibilis ex parte creaturæ, quæ patiēdo non sufficiebat ad redimendū: & etiā ex parte Creatoris, qui inhabilis erat ad patiendū, & moriendū. Fuerunt etiā iusta per æquitatem: quia postquam omnem inæqualitatem ab operibus suis exclusit, tandē iustitiam rigidissimā cum maxima tamen misericordiā cunctis ostēdit. Nam ut iniustitia humana non maneret inulta, nec diuina misericordia

Dulcedo in
passione
Domini.
Psal. 62.
1. Pet. 3.

Psal. 126.

Rom. 5.

Apo. 15.
* Al. secun-
dum Iou. n.

Psal. 134.

Sap. 8.

Ioan. 5.
Petoratio.

dia maneret vacua, iustum Dei Filium, vt feruum redimeret, tantis supplicijs, opprobrijs, & angustijs tradidit, crucisque suspendio tanquam genere mortis despectissimo, pro peccatis nostris abolendis accepit in sacrificium satisfactionis. *Sic enim Deus dilexit mundum, vt Filium suum unigenitum daret in eius redemptionem, & reconciliationem.* Erige nunc oculos tuos, o anima mea, ad fontem lucis huius ardentis, vt ignorantia tua indagatone passionis eius illustretur, & detestanda tepiditas incalcescat. Quod si quid aduersi patimur, si persecutiones, si detractiones, infirmitates, vel alias angustias, & aduersitates quascunque, iuxta Apostolum ad Hebraeos: *Aspicientes in authorem fidei, & consummatorem Iesum, per patientiam curamus ad propositum nobis certamen, qui propositio sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta.* His, inquam, te totam immerge, quia frequenter his occupari, dixi sapientiam: alioqui est impossibile peruenire quempiam ad perfectam acquisitionem veri luminis virtutis, aut diuini gustus, seu sensus, & gratiae singularis. *Verbum enim crucis sicut peregrinis quidem stultitia est, sic his, qui salui sunt, Dei virtus & sapientia est.* Vgitur anima mea conuerrere in requiem tuam, id est, in Deum tuum, affectione pariter & imitatione, vt in te, tanquam in speculo, suam imaginem expressè representet, & in te ineffabiliter delectetur, tibi familiariter congratuletur, te cleuet innouando, te innouet decorando, te decoret amando, te amet inhabitando, te à casu futuro conseruet precauendo, & te laetificet de conuersione gratias agendo.

Heb. 12.

3. Cor. 1.
Psal. 114.

Quod Christus commendat in passionis opere patientiam, in modo humilitatem, in causa charitatem, in fructu reparatam humanam dignitatem. Cap. X X. II II.

Patientia
Christi.
Psal. 113.
Psal. 21.

Asciculus myrrha dilectus meus mihi. Dicit sanctus Bernardus: In Christi passione tria comenit specialiter intueri, scilicet opus modum, & causam: nos autem & quartum addamus, scilicet fructum illius. Primum namque commendatur in opere patientia singularis: quia cum supra dorsum eius sic fabricaret peccatores, cum sic extenderetur in ligno, quod dinumeraretur omnia ossa eius, cum fortissimum illud propugnaculum, quod custodit Israel, vndiq; foraretur, cum foderentur manus eius & pedes, velut agnus ad occisionem ductus est, & tanquam ovis coram tendente se, non aperuit os suum: non aduersus Patrem murmurans, à quo missus est: non aduersus genus

Isaie 53.
A. & cor. 8.